

ומה שכתב מרדכי אצלנו משה כמכר הוא אצולן וצאו מתנה
 וה"כ היא הנחתה אולי הסברה שאסור המכירה שיהיה שאלה הסת' אולי
 באוסר גם המתנה שיש מקו' שלא ימין השעה להפסיק מתנה ואין לך
 צלם ולמג' אזה כי אין אצולן לו אם לא ימין המתנה וסוף הסת' הקופת
 צלמה ורקוב קראתה היה ואם לו אולי המתנה אם לא מקו' טעם האסור
 וגם מה שכתב המר' מהתוספת' שאלה ושלמה (ויחולתי תמונה) שאסור משלם מחון
 גבול ע"כ גם סבור כפירושאנו שחזקו פטור משלם צלמה אכאלה אצולן
 הניבן פנין, ומר' אזה כמא' הקובץ הכרובים משנה ר"ה אולי הקו' ק"ג
 והמק"א ק"כ צכין שאסור למכור מקו' הצולן כש"כ שאסור לתת המתנה
 צולמה יש צכין והס"ת ע"כ, משלם צלמה הוא צולן חתום שאין נהנה אזה
 אכין לא שיש פטור משלם צדק נותן וק"ש אקו' אצולן וחוב ומס' לרבות
 שכתב בדבריו המר' לו, אכ"כ חוב שאול צאסור לומר המתנה סת' להקצת כו
 נראה שצולמה הוציא מוצא,

והתורה חייב בספר צכין כ"א ראוי כתב א"ל ונכח פומבז כולת סת'
 אדלמ' ונתנה וצדקת' וקבלה הצולן והקצושה לאו ילויק' ע"כ צכין שכתב
 פרו' היא על הקצושה אלא שלא הוא ואין וצ"א מה יה' פ"כ כח"ג שלכם האין
 כמו הק' מנין בלא"כ וליכא לחומר בקמתא לחוב מליא אלתא צ"א ציחוב שכתב
 סת' אצולן ונאצו אה"כ פ"שט"א שצ"כין וכתב לו סת' אחרת (אע"פ כח"ג סת'
 מכל' מוצים שכתב הדת שיש האוק' א' כ"ס וצולתו וכתב סת' אצולן ותכ'
 בס"פ שפנימו לו אצולתו ואם לא פנימו לו אצולתו או שצ"כין כותב סת' אה"כ
 וח"כ נמו כצ"כין לו סת' של פ"שט"א שצ"כין וכתב סת' אחרת ע"כ,
 אולי כ"ל נכין שיש מוצים הקצושה כ"א שכתב המר' לו אכ"כ קצושה ופ"ש
 כ"א מתנת' בקצושה פ"ג מ"ג צ"כין קצה או נאצוה או מכרה וצ"א וצ"ה מצולת
 כותב סת' א"ל המתנה יש נ"ל חולא מקבלת' ואזה דכתבמה אסת' ע"כ לו צ"כין
 וכתב אזה אצולן מסת' ר"כין לו פ"שט"א והחומר באזה קצה סת' דכתבמה
 ומחור דא"ל אם אין לו ק"כ סת' ע"כ אזה קצה א"ל דכתבמה בנ"ל א"ל דכתבמה סת'
 צאכיוותא א"ל אזה קצה דכתבמה א"ל שפ"ו מוכח אזה בא"ל שכתבמה או

